

Love comes to Town

Voorganger: Tjeerd de Graaf

De intocht in Jeruzalem, Palmpasen, één van die verhalen die ik mij zo goed herinner van vroeger, misschien komt dat vooral omdat mijn ouders Katholieke vrienden hadden, oom Jaap en tante Nel. In ons goed gereformeerde gezin ging geloven gepaard met soberheid en weinig of geen symboliek en rituelen.

Daar thuis, bij oom Jaap en tante Nel was het anders. Ik herinner mij de snoeptrommeltjes waarin ieder kind (zij hadden er 4) in de tijd voor Pasen zijn snoepjes bewaarde. Zoals ik nu begrijp werd er dus niet gesnoept in de 40 dagen. Tegenwoordig trouwens ook bij veel protestanten in zwang.

Soms dus niet leuker, soms ook veel leuker. Zo herinner ik me dus ook palmpasen zo goed. Want zij hadden van die bijzondere palmpaasstokken die ze in een prachtige optocht de kerk binnendroegen,... een haan van brood in top en schitterend versiert.

Ik wilde zo graag meedoen, toen al. Voor ons protestanten was dat zoals je begrijpt toen niet weggelegd, behalve als we bij oom Jaap en tante Nel waren.

Later toen ik voorganger was in Heerenveen was er op Palmpasen na de dienst een optocht vanuit bijna alle kerken naar het plein midden in de stad, met stokken, broodhanen en slingers. Daar was het feest, muziek, zingen,... en weer hadden de katholieken wat extra's want de pastoor had een kranig balkende ezel meegenomen.

Deze week, probeer ik mij te bedenken wat mij zo pakte in dit verhaal en in het feest. Want ik merk, het pakt me nog steeds. Ik keek nog eens naar de beelden uit Jesus Christ Superstar. Ik keek en voelde het weer... Hoe graag zou ik daar staan om Hem juichend en jubelend binnen te halen in de stad.

Kijken naar Jesus Christ Superstar deel I

Reken maar dat ik zou juichen,... dat ik mijn geliefde manchester jasje voor Hem op de grond zou leggen Was het ooit alleen het feestje in de kerk met die mooie stok? ... of was het toen al een onbewust besef van meer? Wat is het? Wat pakt mij, raakt mij, ontroert mij?

Wat pakt al die mensen die daar langs de weg staan?

Love comes to town... Liefde rijdt de stad binnen!

Uiteraard, dat zien en voelen die mensen langs de kant en wij. En zij en wij voelen ook, dat eeuwenoude, diepgewortelde verlangen naar Vrede, Vrijheid, een nieuwe toekomst. Verlangen naar een wereld waar mensen waardig leven mogen... Verlangen naar een wereld waar elk zijn naam in vrede draagt...

Dat intense, emotionele verlangen komt hier tot uiting. Deze mensen die de oude teksten van jongs af aan kregen ingeprent worden wakker bij het zien van Jezus die de stad binnenrijdt. Hun droom komt tot leven. Het gevoel, nú gaat het werkelijk gebeuren.

*9 "Kijk, je koning is in aantocht, hij is zachtmoedig
en rijdt op een ezelin en op een veulen,
het jong van een lastdier."*

Waarbij we zachtmoedig niet moeten verwarren met zachtzinnig, inschikkelijk een 'watje'. Zachtmoedig sluit lef, moed en kracht niet uit, integendeel. We hoorden hoe Jesaja daarover spreekt, over hoe Jezus overeind blijft in het diepste donker, in uiterste beproevingen.

*6 Ik heb mijn rug blootgesteld aan mijn folteraars,
wie mij de baard uittrokken, bood ik mijn wangen aan.
Ik heb mijn gezicht niet verborgen
toen ze mij beschimpten en bespuwden.*

Zachtmoedig is dienend en moedig.... En we gaan dat horen en ervaren in de komende Stille week.

Zacheria, Jesaja en nu Jezus in levende lijve voeden het verlangen van de mensen op een stormwind van Hervormingen... Zoals ook wij nu ook zien in landen als Tibet, Syrië, Jemen en ga maar door!

Mensen die roepen om vrede en vrijheid, gebukt gaan onder geweld en verlangen naar verlossing.

Palmpasen, dag van verlangen... verlangen naar ... bevrijding, vrijheid, vrede, door een politieke omwenteling

Een ingreep van boven, andere tijden... van hogerhand.

Kijken naar JCS deel II wat gebeurt er nu? Dit zijn toch diezelfde mensen die net nog Hosanna riepen? Het contrast is groot, zo onwaarschijnlijk groot! Van hier, vandaag aan de poorten van Jeruzalem naar vrijdag nog geen week later bij het Paleis van Pilatus.

Het contrast is zo groot als het contrast in deze dienst. Palmпасen heeft die pijnlijke dubbel in zich. We starten vandaag jubelend en juichend om straks over een paar dagen sprakeloos, stil en beschaamd te staan. Zoals Willem Barnard zo treffend dicht...

*Dit is uw opgang naar Jeruzalem
waar Gij uw vrede stelt voor onze ogen,
vrede aan allen die uw naam verhogen:
heden hosanna, morgen kruisigt Hem!*

In de verhalen voor en bij de intocht van Jezus zien we hooggespannen verwachtingen van de mensen
Nu breekt de nieuwe tijd aan;

bevrijding van de Romeinen...
in vrede leven in het beloofde land...
blinden zien, doven horen, lammen lopen...
een land en een leven van melk en honing...

onder de regering van deze zachtmoedige en rechtvaardige Koning. Maar, het eerstvolgende wat hij dan doet is niet de Romeinen het Land uitjagen maar het tempelplein schoonvegen. Hij roept op tot inkeer, overgave aan God een nieuw leven. Dat Koninkrijk waar Jezus over praat en in Leeft... Vrede, recht, vrijheid, liefde...

komt blijkbaar niet zomaar uit de hemel vallen, dat begint bij Hem maar is straks aan henzelf, in henzelf En dat geldt niet alleen voor hen, toen. Dat geldt nog steeds, Hier en nu, en Hierna. Dat geldt voor ons, voor mij voor jou. Wat het koninkrijk van deze Koning ons brengt is een bevrijding in 2 delen.

In het eerste deel draagt Jezus op goede vrijdag de last van het donker, de haat, de schuld, in mij. En zo, doordat hij mijn last draagt, opent Hij voor mij de weg naar Gods liefde ... en voor jou en jou en..... iedereen

En dan, in het tweede gedeelte komt het er op aan. Wat is mijn antwoord op die open weg naar Gods Liefde? Als die liefde op Paasochtend mijn stad binnenrijdt...

Stap ik op die trein?! Pak ik die vlam?!

Zoals in dat lied van BB King en U2 wat in alle coupletten spreekt van hoe we de mist in kunnen gaan. Maar steeds weer die vraag ene stelt. Wat doe ik ... When Love comes to Town.

Dat grote cadeau van Gods onvoorwaardelijke liefde is gratis beschikbaar voor ons allemaal. En het is tegelijkertijd ook niet zomaar een weggevertje. Het is een cadeau om uit te pakken. Niet 1 keer Maar iedere dag, ieder uur, ieder moment weer.

*When love comes to town I'm gonna jump that train
When love comes to town I'm gonna catch that flame.
Maybe I was wrong to ever let you down
But I did what I did before love came to town.*

Vandaag is het Palmпасen, Halleluja Love is in Town ... En daarmee gaan we de stille week in, een week van bezinning en hebben we de tijd om na te denken. Om op Goede Vrijdag stil te staan en stil te worden bij dat onvoorstelbare dat Jezus onze last en donkerheid draagt.

Een week om na te denken of we op Paasochtend,
op de trein stappen en die vlam grijpen...

Wat doe jij als de Liefde in jouw stad komt?